

גליון חגיגי לכבוד
 יום האישה
 הבינלאומי
 2019
 ארגון הבוגרות והבוגרים



אוניברסיטת
 בן-גוריון בנגב
 השראה פוגשת
 מצוינות

10
 נשים



10
 ראיונות



100%
 השראה



שלום,

"באיזון טוב יותר, העולם טוב יותר" זהו הנושא של יום האישה הבינלאומי 2019.

אכן, האיזון הוא גם היעד וגם הערך באוניברסיטת בן-גוריון בנגב. כיעד, אנו שואפים לאיזון מגדרי בקרב הסטודנטים שלנו, בקרב הסגל המנהלי והטכני ובקרב הסגל האקדמי שלנו. השגת איזון זה אינה רק מטרה מטעמי שוויון, אלא גם מטעמי השאיפה שלנו למצוינות. כמוסד מוביל להשכלה גבוהה, אנו חותרים לתגליות חדשניות שעשויות להשפיע על החברה. המאזן המגדרי מבטיח שאנו פתוחים למקסם את המצוינות שלנו.

נכון להיום אנו עדיין רחוקים מלהגיע ליעד זה, במיוחד ברמת ההנהלה הבכירה ובמשרות אקדמיות בכירות. בעוד שאוניברסיטת בן-גוריון בנגב הייתה האוניברסיטה הראשונה בישראל שבה כיהנה נשיאה, עדיין רק כרבע מחברי הסגל הבכיר שלנו הן נשים. בהתחשב בכך שנשים מהוות כ-50% מהתלמידים שלנו, וכ-50% מהסטודנטים לתואר שלישי, הפער ברמת הפרופסורה הוא גדול במיוחד.

איזון, כערך, פירושו גם כיצד אנו חיים את חיינו. נשים, בפרט, מחפשות את האיזון בין קריירה, משפחה, חברים וזמן אישי. החשש לאבד את האיזון הזה עשוי לתרום חלקית לפערים שאנו רואים במאזן המספרי בקרב בעלי המשרות הבכירות.

סיפוריהן של עשר הנשים המופיעות בחוברת זו מעניקים הצצה קטנה להשפעה העצומה שיש לנשים בתחומים כמו היי-טק, אקדמיה, פסיכולוגיה, פילנתרופיה ועוד. השפעה זו, בכל התחומים בחיינו, הופכת את עולמנו לשלם ומגוון יותר.

הסיפורים שלהן מהווים עבור כולנו מקור להשראה לצמיחה והגשמה אישית.

בברכה,

פרופ' דניאל חיימוביץ

נשיא אוניברסיטת בן-גוריון בנגב



בוגרות,
יקרות,
בוגרים,
יקרים,



תמונה: גלית יחיאלוב



זיוית
כ"ץ-צמרת

סגנית נשיא אינטל העולמית
בתחומי הייצור והתפעול ובוגרת
תואר ראשון ושני במחלקה
להנדסת חומרים



Pressure is a Privilege

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

מבחינתי, כל יום הוא הוכחה לכך שאני עוסקת בתחום הנכון עבורי - להמציא את עצמך כל יום מחדש בתחום פתרון בעיות ופיתוח עובדים, להתעורר בבוקר וללכת בכיף לעוד יום עבודה.

האם יש בעיניך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

אני לא ממש מאמינה בניהול נשי. נוהלתי, במהלך השנים, על-ידי נשים וגברים ואני לא יכולה לומר שמצאתי קו משותף וברור בין הנשים שתחתן עבדתי.

מהי הצלחה בעיניך?

בחיים אנחנו נעים ונמדדים בממדים שונים; ההצלחה היא כאשר מצליחים לחוות הרמוניה בין מגוון העיסוקים, ההשקעה והאילוצים. לא פעם ישנה תחרות על הזמן ותשומת הלב.

מה המוטו שלך?

ברמה המקצועית: Pressure is a Privilege
וברמה האישית: Go Vegan

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

עם סיום לימודי המאסטר בהנדסה, התקבלתי לאינטל לתפקיד מהנדסת תהליך. עד אז היתה לי חשיפה מועטה לאפשרויות התעסוקה כבוגרת לימודי הנדסה, אבל הביקור שלי באתר אינטל, ביום הראיונות, עשה עלי רושם עז והרגשתי שזכיתי כשהודיעו לי שהתקבלתי. זו היתה עבורי אהבה ממבט ראשון.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

מבחינה אישית, אני מסתקרנת היכן הילדים שלי ימצאו סיפוק לייצר החקרני והלמדני שלהם. מבחינה מקצועית, אני רוצה להמשיך ללמוד, כל יום. אני גם רוצה להמשיך להפוך את הארגון שלנו למקום המעודד מצוינות ויצירתיות, וכזה המשופע יותר בנשים בעלות השכלה טכנולוגית.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

אני מקווה להיות אקטיבית ולהירתם לעשייה בתחום הקהילתי.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

הבוקר מתחיל תמיד בקפה עם אילן, בן זוגי, ואז טיול בוקר קצר עם נלה, כלבתנו. עידוד מתמשך לזהר, בתנו, במהלך ההתארגנות לבית הספר, ואז אני יוצאת לעבודה, משתדלת להגיע עד 7:30. הבוקר משופע בפגישות עם הצוות המנהל, מעבר על נתונים ומדדים - בטיחות, איכות, טכנולוגיה וייצור. במהלך היום אני מבלה בלא מעט פגישות, כמו גם שיחות ספונטניות.

ספרי על עצמך בקצרה

גדלתי בבאר שבע בשכונת וילות רסקו (שיכון 40), שלא היתה טובה ממנה וספק אם תהיה. שנים רבות ניגנתי בתזמורת הנוער וגם הייתי חברה ב"מכבי הצעיר". מאז סיום לימודי באוניברסיטת בן-גוריון, הסתיים פרק באר שבע עבורי, לפחות לעת עתה. אני נשואה לאילן ואמא לאורי (19), שחר (19) וזהר (14). גרה עם משפחתי בפיניקס, אריזונה, ונהנית.



צלמים: שלומי אהרליך



אפרת אופנהיימר

מנהלת המרכז לפילנתרופיה
משפחתית ב-JFN ישראל
ובוגרת תכנית מנדל MBA
במנהיגות חברתית, בפקולטה
לניהול ע"ש גילפורד גלייזר



לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה

האם יש בעינייך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

זכיתי לעבוד עם מנהלות אדירות לאורך השנים, ולתקופה גם לנהל נשים אחרות. אני מאמינה בניהול מעצים שמבוסס על תקשורת ואיפשור.

ספרי על משבר שצמחת ממנו

לפני שבע שנים הבנתי שאני צריכה לעזוב תחום שמאד חשוב לי ומעניין אותי, המאבק באלימות מינית, בשביל לחיות חיים יותר רגועים ושפויים. אחרי הרבה שנים של עשייה בתחום הזה ותחושה שאני עושה את אחד הדברים הכי חשובים בעולם, כל דבר אחר שעשיתי הרגיש תפל וחסר משמעות. לשמחתי, זה עבר לי והצלחתי למצוא זהות מקצועית חדשה.

מהי הצלחה בעינייך?

הצלחה בעיני היא חיים עם משמעות ובריאות פיזית ונפשית. וגם להחליט עבור עצמי מהי הצלחה ולא לחפש מבט חיצוני עלי או על העשייה שלי.

מה המוטו שלך?

"לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה" מסכת אבות ב' ט"ז

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

אחרי שנים של עבודה במגזר החברתי, הגעתי לעבוד בפילנתרופיה ועם פילנתרופים מתוך רצון להשפיע על מקבלי החלטות משפיעים, ולסייע בידם לחולל שינוי בחברה הישראלית.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

להיות חלק מחיזוק דמותה הדמוקרטית, השוויונית והצודקת של החברה הישראלית.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

מלמדת קורס באוניברסיטת בן-גוריון בנגב על פילנתרופיה משפחתית.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

פגישות עם תורמים צעירים, תכנון של סדנאות למידה לתורמים ובניית תהליכים של שיתוף פעולה בין תורמים. הכלים המרכזיים שאיתם אני עובדת הם דוא"ל, וואטסאפ וכוסות קפה רבות, שאותן אני חולקת עם פילנתרופים מעוררי השראה ועם הקולגות המעולות שלי.

ספרי על עצמך בקצרה

אני מנהלת את המרכז לפילנתרופיה משפחתית בתוך JFN ישראל. אני מסייעת למשפחות פילנתרופיות ישראליות "לפצח" איך להתמודד נכון עם סוגיות של מעבר בין-דורי, של שילוב ילדים בפילנתרופיה משפחתית וגידול ילדים לערכים של נתינה ומעורבות חברתית. אני עובדת עם קהילה של תורמים צעירים ומסייעת להם ללמוד ביחד ואחד מהשנייה.

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה

שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

בכל פעם שאני משוחחת עם אחת או אחד מהפילנתרופים הצעירים שאני עובדת איתם במסגרת ארגון ה-JFN, אני מתרגשת עמוקות מהמחויבות החברתית, מההעמקה, מהרגישות ומהיצירתיות של הדור החדש של התורמים הישראלים, ומההשפעה שיש להם ושתהיה להם על המגזר החברתי ועל החברה הישראלית כולה.



צילום: אור אלסנברג

שירה זלצד

מייסדת חברת "קמביוס" בירוחם
ובוגרת תואר ראשון במחלקה
למדעי ההתנהגות



זה היה חלום משותף שלי
ושל דוד, בעלי - להישאר
לגור בנגב ולפתח קריירת
היי-טק ומקומות תעסוקה
בתחום ההיי-טק מדרום
לבאר שבע, בירוחם

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

בקיץ האחרון ארגנו יום גיבוש למשפחות החברה. הגיעו משפחות מירוחם, מבאר שבע, מאופקים, מפיתחת ניצנה ועוד. השיח עם בני הזוג והעוצמה של כל החבורה הגדולה יחד, נתנה דגש על המשמעות של "קמביוס" במרחב הנגב. עשרות משפחות, שגרות ביישובים השונים, עובדים קרוב לבית ונהנים מחיבור אמיתי אחד לשני ולעולם ההיי-טק.

האם יש בעיניך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

כיום כבר פחות מדובר על ניהול נשי וניהול גברי, אך יש בהחלט מקום לעירוב נשים וגברים בדרג הניהולי, ובכלל. כל אחד מביא עמו יכולות אחרות. מהמקום האישי שלי, נדמה לי שהצד האמהי מוביל לכך שניהול החברה מאופיין במשפחתיות גדולה, בחיבור בין-אישי ובערבות הדדית בין חברי וחברות הצוות. יש יותר עניין בצוות שהוא מגוון מגדרית.

ספרי על משבר שצמחת ממנו?

ההריון של הבנות הקטנות, תאומות זהות, היה הריון בסיכון, ונוצרה חוויה של איבוד שליטה עקב מצבן ברחם. החלטנו שמצידנו נעשה ככל שניתן ונשחרר מה שלא בשליטתנו. להפתעתנו, נוצרה חוויה אופטימית וחוסן נפשי. למדתי שאף פעם, בעצם, אין שליטה מלאה ויש חלקים שצריך לשחרר, זו הדרך לצלוח מצבי חוסר ודאות בכל תחום.

מהי הצלחה בעיניך?

לראות את ההתחלה, את הדרך ואת נקודת ההגעה ליעד שהוצב. הצלחה היא לא רק נקודת הסיום, אלא גם התהליך והדרך עד אליה. הדרך מסמלת את היכולות והכלים העומדים לרשותי ומאפשרים לחלום על הצלחה הבאה.

מה המוטו שלך?

נחישות, סבלנות והתמדה בהכרח יובילו לתוצאות רצויות. לחשוב מחוץ לקופסה, לנסות לייצר סכמות חשיבה רחבות ומשוכללות יותר שיובילו בסופו של דבר לבחירות נכונות.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

מבחינה אישית, המשפחה היא ערך עליון. מבחינה מקצועית, אני משלבת בין היותי פסיכולוגית ובין היותי יזמית היי-טק. השילוב יוצר עניין ומפרה את עבודתי בשני התחומים, ששניהם בסופו של דבר מתרכזים בעבודה עם אנשים, בין היתר הובלת תהליכים, חדשנות, יוזמה ויצירתיות, לעתים תוך לקיחת סיכון. שאיפתי היא להמשיך לצמוח ולהגדיל את מעגלי ההשפעה שלי עד כמה שניתן.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

שמחה עם המשפחה שלי. מובילה, עם דוד, חברת היי-טק גדולה המעסיקה מאות עובדים מירוחם ומהסביבה, והמאפשרת לאנשי היי-טק להישאר לגור בנגב לצד פיתוח קריירה. תקוותי הגדולה היא להצליח להמשיך לשלב בין הפסיכולוגיה וההיי-טק - להצליח להיות משמעותית ומשפיעה בשני התחומים ביחד ובכל אחד לחוד.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

היום שלי מתחיל בארגון וליווי הילדים למסגרות הלימודיות. לאחר מכן, ישיבות אסטרטגיות עם דוד, פגישות רלוונטיות לשיווק או לכח האדם ב"קמביוס", יצירת שיתופי פעולה חדשים וכד'. יש ימים שבהם אני עובדת כפסיכולוגית בשירות הפסיכולוגי, ואז העבודה ב"קמביוס" מתרכזת בעיקר במיילים ובארגון ימי גיבוש ולמידה לצוות. אחה"צ אני עם הילדים.

ספרי על עצמך בקצרה

אני בת 35, נשואה לדוד, השותף בהקמת המשפחה ובהקמת "קמביוס", ואמא לשישה. פסיכולוגית (בהתמחות חינוכית), מייסדת-שותפה בחברת התוכנה "קמביוס" בירוחם, מנהלת את השיווק והמשאב האנושי. אני תושבת ירוחם מזה 16 שנים, מתוך רצון להשתייך לקהילה המאופיינת במגוון אנושי עשיר. בוגרת החוג למדה"ת באוניברסיטת בן-גוריון ובעלת תואר שני בפסיכולוגיה.



צילום: דני מכליט

ד"ר מיכל
בר-אשר סיגל

חוקרת במחלקה למחשבת ישראל
ע"ש גולדשטיין-גורן



היצירה הרבנית מאוד
מגוונת ואף פעם לא
צפויה, וזה הופך את
העיסוק בה
למהנה כל כך

האם יש בעינייך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

לא. אינני מאמינה במהותניות, אלא בתכונות הנגרמות בשל נסיבות דומות. במקרה הזה: אפליה נגד נשים. ולכן, אני מוצאת לעיתים קרובות שפה מקצועית דומה עם נשים וגברים, אשר מקדמת דווקא שיתוף פעולה והתחשבות בחיי המשפחה. במיוחד בפעילותי באקדמיה הצעירה הישראלית בקידום נשים במדע, יחד עם חבריי החוקרים, הגברים והנשים.

ספרי על משבר שצמחת ממנו?

תקרת הזכוכית לנשים בלימודי היהדות, ובתלמוד בעיקר, מורגשת וקשה מאוד להתמודדות. אבל ההצלחה, למרות הקשיים, בונה ומפתחת. הבחירה לצאת מתחומי לימודי היהדות בארץ, ולהיפתח ללימוד המקצוע בארצות הברית (בייל), לא רק שסיפקה לי נתיב מקצועי המעודד נשים, אלא שאף פתחה בפני עולמות חדשים כמו ההשוואה לנצרות הקדומה.

מהי הצלחה בעינייך?

לקבל מייל מתלמידה, שבו היא שואלת שאלה על טקסט רבני שלמדה בקורס שלי שנים רבות קודם.

מה המוטו שלך?

המקורות הרבניים עשירים בקולות מגוונים, וזה סוד הצלחתם. ואנחנו צריכים ללמוד מכך.

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

חונכתי במוסדות דתיים שבהם לא אופשרה לנשים גישה לתלמוד. מכיוון שהנושא ריתק אותי ורציתי שלא ימנעו ממני גישה בלתי מתווכת למקורות עצמם, בחרתי ללמוד תלמוד באוניברסיטה העברית בירושלים. לאחר מכן, הלימודים בארצות הברית פתחו בפני את חשיבות מחקר היהדות הרבנית, על רקע תקופתה ועל רקע העולם הלא יהודי שבו נוצרו הטקסטים המכוננים שלה. וכך הגעתי להשוואות המתבקשות, אך עדיין נדירות, בין ספרות חז"ל לזו של הנצרות הקדומה.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

להמשיך להנות ולמצוא אתגרים מרתקים בלימוד הטקסטים הרבניים, ולהעביר אותם לתלמידים שלי, לעוד הרבה שנים טובות, בריאות ומהנות. אני גם רוצה לראות איך מדעי הרוח בישראל תופסים שוב את מקומם הטבעי כמכשירי אנשים בני תרבות ובעלי יכולת חשיבה יצירתית.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

בעולם מחקרי, שבו ההשוואה בין הנצרות ליהדות הקדומה כבר מובנת מאליה, והמחקרים בתחום רבים ומאפשרים כבר ראייה מרחבית על שלהי העת העתיקה.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

בבוקר, שלושת ילדיי מעירים אותי בחיבוק במיטה. ואז אני והאיש שלי מנסים (ונכשלים) להביא אותם למסגרות בזמן. אני נוסעת ללמד ולחקור באוניברסיטה. אני עובדת מול המחשב בקריאת מאמרים, מחקר הטקסטים וכתובה, ופגישות עם תלמידים וחוקרים. אחרי הצהריים אנחנו עם הילדים, ואחרי שהם הולכים לישון אני עובדת עד שאני נרדמת.

ספרי על עצמך בקצרה

חוקרת ספרות חז"ל, ועוסקת בקשרים שבין הנצרות הקדומה לתלמוד הבבלי, בוגרת תכנית הדוקטורט בחוג למדעי הדתות באוניברסיטת ייל, ומלמדת במחלקה למחשבת ישראל ע"ש גולדשטיין-גורן באוניברסיטת בן-גוריון בנגב, מאז 2012. חברת האקדמיה הצעירה הישראלית ועורכת שותפה של כתב העת "אוקימתא".

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

האמת, שאין מקרה אחד. אני מרגישה את זה יום יום, כשהטקסטים שבהם אני עוסקת לא מפסיקים להפתיע ולרגש אותי, וכשהצגת הדברים לקהל שומעים חדש מצליחה לרתק גם אותם. היצירה הרבנית מאוד מגוונת ואף פעם לא צפויה, וזה הופך את העיסוק בה למהנה כל כך. וכך אני יודעת שלא הייתי רוצה לעסוק בשום דבר אחר.



לשכת [שם]: יסולג'א

יעל שמריהו
ישורון

בוגרת תכנית מנדל MBA במנהיגות
חברתית, ודוקטורנטית בפקולטה
לניהול ע"ש גילפורד גלייזר



דברים שאני טובה בהם
ומעניינים אותי לא
נשארים רק אצלי, אלא
פוגשים במציאות צרכים
של אחרים, מיטיבים איתם
ומשפיעים לטובה

האם יש בעיניך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

מניסיוני, יצירת שותפויות, גמישות והכלה מאפיינים יותר ניהול נשי. אני מקווה שעם הזמן הם יחלחלו לעולם הניהול כולו ולא יזוהו כסממן נשי. בדומה, אני מקווה שתכונות שמזוהות כ"גבריות" כמו אסרטיביות, סמכותיות ובטחון עצמי יאפיינו גם ניהול נשי. זה אתגר, שכחברה יש לנו עוד הרבה להתקדם בו.

מהי הצלחה בעיניך?

שדברים שאני טובה בהם ומעניינים אותי לא נשארים רק אצלי, אלא פוגשים במציאות צרכים של אחרים, מיטיבים איתם ומשפיעים לטובה.

מה המוטו שלך?

ללמוד כל הזמן, להפוך את העבודה הקשה למומחיות ולא להפסיק להעז לשאול שאלות קשות, גם כשאין עליהן תשובות טובות.

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

סוגיות של צדק וסולידריות חברתית העסיקו אותי מגיל צעיר. נחשפתי להקשר המרחבי של הסוגיות האלה כשהייתי בת שרות לאומי בעיר דימונה, שם הכרתי לראשונה את המושג "פריפריה" מזווית של מתנדבת עם ילדים ונוער בסיכון. זה הוביל אותי, שנה לאחר מכן, ללמוד עבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית ולהמשיך לעבוד עם צעירים בסיכון, מכורים, נשים בזנות ואסירים משוקמים. כשהמשכתי בלימודי תואר שני במנהיגות חברתית, היה לי ברור שאני חוזרת לגור בנגב, בדימונה. החיבור שלי לכפר הסטודנטים של עמותת אילים בעיר דימונה היה אמנם טבעי, אבל חשף אותי לסוגיה המורכבת של צדק מרחבי, ובאופן יותר אישי לשאלה - מה המקום שלי בסיבוב השני הזה של "חיזוק הפריפריה" על-ידי מתנדבים, בנות שרות וסטודנטים. צעירים מהעיר הביעו התנגדות לפעילות שלנו בעיר ודיברו על דחיקה, על חלוקת משאבים מפלה ועל מתן הטבות לאוכלוסייה חיצונית על חשבונם. זה הוביל אותי לרצון לחקור את המדיניות שמעודדת גרעיני התיישבות בערי פריפריה ואת התגובות של תושבים מקומיים אליה. המחקר, שהתחיל כעבודת תזה, התרחב בהמשך לעבודת דוקטורט, שאותה אני כותבת כיום. אני מאמינה מאוד בחשיבות העיסוק בשאלות של סולידריות חברתית וצדק, ומקווה שאצליח למצוא תשובות מספקות לשאלות המורכבות האלו.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

להמשיך לעסוק בסוגיות חברתיות כחוקרת וכאשת עשייה. להמשיך ללמוד ולהעמיק את הידע שלי בממשק שבין מדיניות ציבורית וחברה. הייתי רוצה שהמחקר שלי ישפיע על המציאות, יסייע לפתח כלים, הבנה ושיח שיקדמו חברה צודקת וסולידרית יותר. ברמה האישית, אני מאחלת לעצמי ולבן זוגי שהטוב ימשיך ושהילדים שלנו יגדלו מאושרים.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

ממשיכה לפעול בתחומים חברתיים, בין אם במחקר ובין אם בעשייה. אני מאוד מקווה שאהיה במקום של למידה והתפתחות וגם במקום קצת יותר רגוע, ומסופק ממה שהשגתי.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

בימים אלו אני בחופשת לידה עם בני השני, יפתח, אז הימים שלי, שהם תמיד קצרים מדי, הם שילוב של אימהות ומחקר. כל יום מתחיל ברשימת משימות שאני מקווה להספיק. לרוב אני כותבת את המחקר, קוראת מאמרים ומתמללת ראיונות. בין היתר, אני נהנית להשתתף בכנסים ושותפה בקבוצת חוקרים שנקראת "ערים מגוון וצדק מרחבי".

ספרי על עצמך בקצרה

אני בת 30, נשואה ואמא לשניים, דוקטורנטית בפקולטה לניהול במחלקה למנהל ומדיניות ציבורית. בוגרת תואר ראשון בעבודה סוציאלית ותואר שני במנהל עסקים במגמה למנהיגות חברתית. בעבר הייתי עובדת סוציאלית ומנחת קבוצות. זכיתי השנה במלגת נשיא המדינה על מחקרי ונכללתי ברשימת 40 הצעירים המבטיחים של מגזין דה-מרקר.

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

בהרצאה שהעברתי לא מזמן, הזכרתי את המושג "קהילות מגודרות", שחיות בניכור מהחברה. בסוף ההרצאה, אחת המשתתפות שיתפה שעזרתי לה להבין מה הפריע לה ביישוב האליטיסטי שבו גדלה. היכולת להמשיג תחושות שמלוות אותנו בגבולות החברתיים שבהם אנו חיים, היא חשובה מבחינתי. היא מאפשרת לעורר שיח חברתי על מקומות כואבים, בתקווה לריפויים.



צילומי: חוידא אבו כר

ד"ר סארה
אבו-כר

בוגרת תואר ראשון ושני
במחלקה למדעי ההתנהגות
וחוקרת בתכנית לניהול
ויישוב סכסוכים



הצלחה חשובה אך עוד יותר חשובה הדרך שמובילה אליה

האם יש בעיניך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

אני חושבת שיש מאפיינים ייחודיים לניהול נשי. עם זאת, אי אפשר להכליל אופן ניהול כזה על כל הנשים המנהלות, וגם חלק מהגברים יכולים לאמץ דרכי ניהול "נשיות". ניהול נשי משרה אווירה מאוד שוויונית וחמה, מאפשרת ומשתפת. ניתן לדמות ניהול זה להורות סמכותית, שבה לצידה של דרשנות ישנה גם היענות רגשית - קרבה ואכפתיות.

ספרי על משבר עצמח ממנו?

משימת גידול הילדים יכולה להוות משבר עבור אימהות בחברות שעוברות שינויים תרבותיים מהירים. ההתמודדות עם המשבר והיכולת לשאת עמימות, לבחור כיוון ולהתקדם תוך למידה ורכישת כלים, תרמו לי גם כאימא וגם כפסיכולוגית בין-תרבותית. היום, המעברים התרבותיים מאתגרים אותי ומסקרנים, ולרוב הם פתח ללמידה ולצמיחה.

מה הצלחה בעיניך?

הצלחה מתרחשת ברגע שהאדם יוצא מאזורי הנוחות שלו ומאתגר את יכולותיו וכישוריו, נחשף לחוויות חדשות, רוכש כלים וכישורים ומעורב בלמידה. אז הוא, בעיני, הופך למודל להצלחה ולהערכה.

מה המוטו שלך?

הצלחה חשובה אך עוד יותר חשובה הדרך שמובילה אליה.

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

לאורך לימודי בתחום הפסיכולוגיה בכלל, ופסיכולוגיה קלינית בפרט, אף פעם לא היה שיח אודות התרבות וההשלכות שלה על תחום בריאות הנפש. כשהגעתי לשטח, היה ברור שהמגוון התרבותי בחברה הישראלית הציב אתגרים רבים לקהילת הפסיכולוגים ובעלי המקצוע בתחום. לכן החלטתי שאני אעסוק בתחום של פסיכולוגיה בין-תרבותית, ואעסוק בחשיבות ובהשלכות של תרבות על תופעות בבריאות הנפש ובמתן מענה לתופעות אלו לקבוצות תרבותיות שונות.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

שאיפתי האישית שאמשיך להנות ממה שאני עושה, וביחס לבני משפחתי, אני מאחלת להם שיצליחו לעסוק בדברים החשובים להם ושירגישו סיפוק. שאיפתי המקצועית לעתיד הן להמשיך ולתרום לשיפור ולקידום תהליך רכישת השכלה אקדמית בקרב החברה הערבית-בדואית, וקידום פסיכולוגיה ופסיכיאטריה רגישת-תרבות.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

בארץ, נוסעת לחו"ל למפגשים עם חוקרים ולתכניות לימודים שאני רוצה לתרום להם ולהיתרם מהם. בעלת משפחה גדולה עם ילדים ונכדים וחיים משפחתיים עשירים. ויש לי זמן לעשות יותר ספורט ויוגה...

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

היום שלי מתחיל בשעה 6:30, בהכנת ארוחת בוקר ועזרה לילדים להתארגן לבית הספר, התארגנות שלי ויציאה לעבודה. אני מגיעה לאוניברסיטה ליום עבודה מ-9:00 עד 16:30. אז אני חוזרת הביתה, מבלה עם הילדים, עוזרת עם השיעורים, מכינה ארוחת ערב, חצי שעה הליכה ולאחר מכן זמן רגיעה, ובערך בשעה 23:00 אני הולכת לישון.

ספרי על עצמך בקצרה

אני מרצה בכירה בתכנית לניהול ויישוב סכסוכים באוניברסיטת בן-גוריון בנגב, נשואה לג'אזי ואימא לשישה ילדים. סיימתי את שלושת תארי באוניברסיטת בן-גוריון, ואת הפוסט-דוקטורט עשיתי באוניברסיטת הרווארד. מבין התחומים שאני חוקרת: התמודדות בקרב סטודנטים בדואים וביטויים שונים של מצוקה נפשית בהקשרים בין-תרבותיים.

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

אנלוגיה טובה לבחירת תחום עיסוק מתאים היא בחירת חנות בגדים: אם החנות מתאימה לסגנון הלבוש שלך, את תמצאי הרבה פריטים שאת אוהבת. אבל אם בחרת חנות לא מתאימה, יהיה לך קשה למצוא דברים שאת אוהבת. עם השנים, אני מוצאת את עצמי מלאה עניין וסקרנות בתחומים שאני עוסקת בהם, וזה נותן תחושה חזקה שאני בכיוון הכי נכון מבחינתך.



צילום: ליאת זמיר

ד"ר ענת אנגל

מנהלת המרכז הרפואי "וולפסון"
ובוגרת תואר שני במחלקה
לניהול מערכות בריאות



לשמור על צניעות, רגליים על הקרקע. התפתחות ולמידה מתמדת

האם יש בעינייך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

בעיניי, סגנון ניהולי הוא תלוי אישיות ולא מגדר.
בכל אופן, אני רואה את הניהול שלי כמכיל יותר.

ספרי על משבר שצמחת ממנו?

בתקופת השירות הצבאי שלי בקבע, בן זוגי שירת
במקום רחוק והגיע לביקורים בבית אחת לשבועיים.
באותה תקופה נולדה בתנו הבכורה ואני התמודדתי
לבד עם גידול התינוקת ועם ניהול הבית. זה כמובן
עבר, התמודדתי והצלחתי. זה היה מחשל.

מה הצלחה בעינייך?

מימוש ועשייה שיש בהם השפעה.

מה המוטו שלך?

לשמור על צניעות, רגליים על הקרקע. התפתחות
ולמידה מתמדת.

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

כבר בגיל 14 ידעתי שאני רוצה לעסוק ברפואה, ובגיל
25 החלטתי שאני הולכת לתחום של ניהול ברפואה.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

רק התחלתי לאחרונה את כהונתי כמנכ"לית המרכז
הרפואי וולפסון, וכל כולי בתוך התפקיד הזה. יש
הרבה עבודה והרבה יעדים להגשים.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

במקום שיש בו השפעה רבה, בתחום העיסוק שלי.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

אני קמה בחמש וחצי, עוברת על עיתונות ועל מיילים,
מכינה ארוחת בוקר לבני הצעיר ונוסעת לוולפסון.
במהלך היום - פגישות עבודה, סיורים במחלקות
ובחדרי הניתוח, ביקורים רשמיים, שיחות עם בכירי
משרד הבריאות. בסוף היום - פגישות עם שותפים.
בערב, לא מוותרת על גלובס ועל קריאת פרוזה.
כמובן, שיחת טלפון עם בתי החיילת ושיחה עם בן זוגי.

ספרי על עצמך בקצרה

מנכ"לית המרכז הרפואי וולפסון, מרצה באוניברסיטת
תל אביב, נשואה ואם לשני ילדים.

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

כשעמדתי מול מטופלת שהייתה בין החיים והמוות,
וקיבלנו החלטה לטפל בה בטיפול מאוד יקר - זו
הייתה החלטה רפואית וניהולית מצילת חיים. ברגע
הזה ידעתי שאני נמצאת במקום הנכון עבורי.



שמואל יואל: יסולג

פרופ'
מרסל מחלוף

דיקנית הפקולטה להנדסת
ביוטכנולוגיה ומזון בטכניון
ובוגרת תואר שני במחלקה
להנדסה ביורפואית



רצון והשקעה יכולים לנפץ תקררות זכוכית

**האם יש בעינייך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא
בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?**

כן. אני חושבת שזה מתבטא בסבלנות, בכניסה לעומק
בכל נושא וביכולת הגישור. כמו כן, ביכולת לעמוד
בלחץ ובעומס של תפקידים שונים.

ספרי על משבר שצמחת ממנו

זה לא משבר, אלא החוסר האמון התמידי שהופנה
כלפי. אך גם מזה צמחתי.

מה הצלחה בעינייך

שמחקר יניב התקדמות משמעותית לתחום או למוצר
שיעזור לאנושות.

מה המוטו שלך?

רצון והשקעה יכולים לנפץ תקררות זכוכית.

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

תמיד היה בי עניין רב במדעים הקשורים ברפואה.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

אני מקווה להיות עסוקה במחקר או בתחומים
הנושקים למחקר ולפן העסקי שלו.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

אני מגיעה למעבדה או למשרד, דיון עם סטודנטים
וטיפול בעניינים שוטפים של הפקולטה. לרוב זהו
יום ארוך המסתיים בשעות הערב.

ספרי על עצמך בקצרה

ילידת מרוקו, גדלתי והתחנכתי באשדוד. אני אם
לשלושה. את התארים האקדמיים רכשתי בירושלים
ובאוניברסיטת בן-גוריון בנגב, ועשיתי התמחות
באוניברסיטת הרווארד בבוסטון. אני עוסקת במחקר
יישומי בתחום הסרטן והנדסת רקמות. המטרה היא
לייצר מערכות הובלה לטיפול בסרטן ולהנדס רקמה
לטיפול בשרירי לב, וכן מערכות של תרפיה תאית
בתחום הסוכרת.

**ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה
שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך**

פיתוח הטכנולוגיה של מערכת ההובלה של תרופות
לטיפול בסרטן, והאישור של הפטנט של טכנולוגיה
זו על-ידי משרד הפטנטים האמריקאי וזה האירופאי,
הביאו אותי להבנה שאני בתחום הנכון.



אלונים: דלית איתן-לוי / צילום: אורנה

ד"ר ראווה
אבורביעה

בוגרת המחלקה לעבודה
סוציאלית ע"ש שפיצר. עמיתת
פוסט-דוקטורט בפקולטה
למשפטים ובתכנית ללימודי נשים
ומגדר באוניברסיטת תל אביב



תהיי נאמנה לעצמך ולערכים שבהם את מאמינה

מעצים ולוקח בחשבון פרמטרים נוספים לקידום, שאינם קשורים רק למספר השעות אלא לתפוקה, ליצירתיות וכמובן מאפשר לעובדים שהם הורים, ובפרט לנשים, הזדמנויות שוות, ללא כל קשר מגדרי.

ספרי על משבר עצמאות ממנו

בתחום האקדמי, מעצם טבעו התחרותי ומתוך השאיפה למצוינות, ישנן הרבה מאד דחיות ותשובות שליליות במגוון תחומים: מאמרים שלא מתקבלים, מלגות, משרות וכו'. למדתי, עם הזמן, שאסור לתת לדחיות להגדיר אותי ולרפות את ידי. צריך פשוט להמשיך ולנסות עד שמצליחים. וחשוב לשתף אחרים.

מהי הצלחה בעינייך?

הגשמה עצמית המלווה באיזון נפשי.

מה המוטו שלך?

תהיי נאמנה לעצמך ולערכים שבהם את מאמינה.

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

תמיד היה לי עניין אינטלקטואלי בנושאים שקשורים לזכויות נשים ומגדר, ובפרט לעוולות חברתיות ולאי-צדק. לאחר שסיימתי לימודי עבודה סוציאלית, ידעתי שאני רוצה ללמוד משפטים ולהתמחות בזכויות אדם, כי התחום הזה יסייע לי לנתב את הכעס שלי על חוסר הצדק לפעילות פרודוקטיבית ומשפיעה. נסעתי לווינגטון ללימודי משפט בינלאומי של זכויות האדם, בתכנית משפטנים לזכויות אדם של הקרן החדשה לישראל. שם גם החלטתי לכתוב תיזה שעסקה בפוליגמיה, כי ידעתי שארצה, בהמשך, לעשות דוקטורט. חזרתי לארץ ועבדתי במשך חמש שנים באגודה לזכויות האזרח, ובמקביל התחלתי את לימודי הדוקטורט שלי במשפטים באוניברסיטה העברית. את עבודת הדוקטורט שלי כתבתי על הרגולציה של עבירת הפוליגמיה בקרב הבדווים בנגב. פרסמתי מספר מאמרים ואני עובדת על ספר בנושא, וידעתי שאני רוצה להמשיך באקדמיה במחקר ובהוראה בנושאים של משפט, מגדר וזכויות אדם, בדגש על ניתוח ביקורתי של המשפט.

מהי שאיפתך האישית והמקצועית לעתיד?

להטביע חותם אישי ומקצועי ולשמש מודל לחיקוי עבור החברה ועבור משפחתי.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

במקום שאהיה בו הכי מאושרת ומסופקת. חשוב שיהיה זה מקום מעניין, מאתגר, עם אנשים שאפשר ללמוד מהם משהו.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

אני קמה בבוקר, מתארגנת ומארגנת את סלמא. אוכלים ארוחת בוקר משותפת. אני קוראת את עיתון "הארץ", ומתחילה לעבוד על מאמר שאני כותבת או להכין שיעור שאני מלמדת. בחמש אני עוצרת הכל ומתפנה למשפחה, אלא אם אני נמצאת בכנס או בהוראה בתל אביב, או לא בבית. לאחר ההשכבה של סלמא, אני קורסת בתשע בערב ואז קמה שוב בעשר ומתפנה לעיסוקים אחרים.

ספרי על עצמך בקצרה

ד"ר למשפטים, עמיתת פוסט-דוקטורט בפקולטה למשפטים ובתכנית ללימודי נשים ומגדר באוניברסיטת תל אביב. נשואה לעאמר ואימא של סלמא, בת החמש וחצי. חובבת פרוזה, פוליטיקה, ומכורה לסדרות.

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה

שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

במהלך הקורס שלימדתי בתכנית ללימודי נשים ומגדר באוניברסיטת תל אביב, שנקרא: "תיאוריות פמיניסטיות מהדרום הגלובלי", ניגשה אלי סטודנטית פלסטינית בסוף הקורס ואמרה לי שזו הפעם הראשונה שהיא לא מרגישה זרה באקדמיה ושיש לה מודל לחיקוי.

האם יש בעינייך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא

בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

אני לא חושבת שיש ניהול נשי. אני חושבת שיש ניהול פמיניסטי, שנשים וגברים בעלי תודעה פמיניסטית יתאפיינו בניהול מהסוג הזה, שהוא יותר משתף, תומך,



סג'ר, ג'ורג'ן, ג'ורג'ן, ג'ורג'ן

שבי שמר

מנכ"לית בנק איגוד, בוגרת
תואר ראשון בהנדסת תעשייה
וניהול, ותואר שני במנהל
עסקים



אין דבר העומד
בפני הרצון!
ברוב המקרים.
כל היתר
"תירוצים"

מהי הצלחה בעינייך?

הצלחה אמיתית של ארגון היא זו המושגת על-ידי מנהל שהינו מנהיג, רותם ומשתף, כי אז ההצלחה תישמר לאורך זמן. ניהול אוטוקרטי יוביל להצלחה בטווח הקצר, אך ייכשל בטווח הארוך. תמיד תמיד יש לזכור כי העובדים בארגון הם הכח החשוב. תהיה מנהל החלטי אך קשוב, דורש אך גם מקיים, תקפיד על הקשר בין הצלחה לתגמול ותהיה עקבי.

מה המוטו שלך?

אין דבר העומד בפני הרצון! ברוב המקרים. כל היתר "תירוצים".

כיצד בחרת את התחום שבו את עוסקת כיום?

נטייתי היתה תמיד לתחום הריאלי והכלכלי. תוך כדי לימודי לתואר הראשון, החלטתי להתמקד בתחום הפיננסי וכך הגעתי עם סיום לימודי התואר הראשון לתחום הבנקאות, בקורס הכשרה לניהול בבנק הפועלים.

היכן תהיי בעוד 20 שנה?

כנראה בפנסיה, מטיילת, לומדת ומשלימה את כל מה שלא הספקתי.

כיצד נראה יום שגרתי בחייך?

יומי מתחיל ב-5:00 בבוקר ולפעמים עוד לפני... הוא כולל שעות עבודה רבות ואינטנסיביות, רצופות אתגרים. אני מקפידה לשלב בהם ספורט (ריצה למרחקים ארוכים) ואימונים אישיים. זמן לבילויים עם המשפחה יש רק בסופי שבוע.

ספרי על עצמך בקצרה

נשואה + 2, גרה בשוהם. מאז 2018 מנכ"לית בנק איגוד. בוגרת תואר ראשון בהנדסת תע"נ מאוניברסיטת בן-גוריון בנגב ובוגרת תואר שני במנהל עסקים.

ספרי על מקרה מיוחד שהביא אותך לידיעה

שאת עוסקת בדבר הכי נכון מבחינתך

לפני שנים, בתקופתי בבנק הפועלים, הובלתי יחידה משמעותית בבנק והצלחתי להובילה להצטיינות ולפריחה, במקום שקודמיי כשלו. מיחידה שולית הפכה היחידה ליחידה משמעותית, צומחת ומלוכדת.

האם יש בעינייך ניהול נשי? ואם כן, כיצד הוא

בא לידי ביטוי עפ"י ניסיוןך?

בעשורים האחרונים, נשים הולכות ותופסות עוד ועוד עמדות מפתח. בתחום הפיננסי לדוגמה, מתוך 7 הבנקים העצמאיים בישראל, 4 מהמנכ"לים הן נשים. ככל שתהליך זה ממשיך, הולך ומיטשטש ההבדל בין ניהול נשי לגברי. למרות שלדעתי האישית, תכונות כמו אינטליגנציה רגשית גבוהה, ניהול משתף וירידה לפרטים, אופייניות יותר לניהול נשי.

